

Poster 2/3 การเปรียบเทียบความรู้ก่อนและหลังการให้สุขศึกษาในผู้ดูแลผู้ป่วยที่มีแผลกดทับในหอผู้ป่วย ศัลยกรรมกระดูกชาย โรงพยาบาลศรีสะเกษ

นายราชเมฆินทร์ จันพิลา นางสาวเพ็ญภา หวังสุข ตึกศัลยกรรมกระดูกชาย

โรงพยาบาลศรีสะเกษ หอผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกชายให้บริการผู้ป่วยที่มีแผลกดทับเฉลี่ยเดือนละ 2-3 คน และผู้ป่วยที่มีแผลกดทับเดิมที่เป็นมาจากบ้าน 3-4 คน จากการให้บริการพบว่า พฤติกรรมดูแลผู้ป่วยที่มีแผลกดทับที่เป็นปัญหาในด้านสุขภาพพบในเรื่องการไม่พลิกตะแคงตัวเพื่อลดการเกิดแผลกดทับตามเวลาที่เหมาะสม การรับประทานอาหารหรือได้รับสารอาหารไม่เพียงพอ ความสะอาดของผิวหนังบริเวณที่ทำให้เกิดแผลกดทับงบประมาณค่าใช้จ่ายในการใช้อุปกรณ์ช่วยดูแลผู้ป่วยที่มีแผลกดทับไม่เพียงพอ การให้สุขศึกษากับผู้ดูแลผู้ป่วยที่มีแผลกดทับ ก่อน-หลังการให้สุขศึกษาเพื่อได้นำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงและพัฒนาแนวทางการดูแลผู้ป่วยที่มีแผลกดทับจึงได้จัดทำวิจัยนี้ขึ้นมา

การวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความรู้ ก่อนและหลังการให้สุขศึกษาในผู้ดูแลผู้ป่วยที่มีแผลกดทับในหอผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกชาย โรงพยาบาลศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ดูแลผู้ป่วยที่มีแผลกดทับ ในหอผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกชาย โรงพยาบาลศรีสะเกษ โดยเลือกแบบสุ่มตัวอย่างแบบง่าย จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยข้อมูล 2 ส่วน คือ ข้อมูลทั่วไป และแบบความรู้ผู้ดูแลผู้ป่วยที่มีแผลกดทับ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ และทดสอบความเชื่อมั่นโดยวิธีอัลฟาของครอนบาค มีค่าเท่ากับ 0.83 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการตอบแบบสอบถามก่อนและหลังให้สุขศึกษากลุ่มตัวอย่างระหว่างวันที่ 1 สิงหาคม 2563 – 31 สิงหาคม 2563 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติอนุมานได้แก่ Paired t-test ผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เรื่องการดูแลผู้ป่วยที่มีแผลกดทับอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 75 ระดับปานกลาง ร้อยละ 20 ระดับต่ำ ร้อยละ 5 เท่านั้น

เมื่อเปรียบเทียบความรู้ก่อนและหลังให้สุขศึกษาในผู้ดูแลผู้ป่วยที่มีแผลกดทับ ผลการวิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยของความรู้ก่อนการให้สุขศึกษาเท่ากับ 6.55 และหลังการให้สุขศึกษาเท่ากับ 12.05 เมื่อทดสอบความแตกต่างทางสถิติพบว่าคะแนนเฉลี่ยของความรู้หลังการให้สุขศึกษา เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่าผู้ดูแลผู้ป่วยที่มีแผลกดทับ มีความเข้าใจไม่ถูกต้องเกี่ยวกับความรู้การดูแลแผลกดทับ และแผลกดทับที่หายแล้ว ไม่สามารถกลับมาเป็นได้อีก ซึ่งควรมีการจัดอบรมและให้ความรู้เพิ่มเติม อธิบายโดยเน้นเนื้อหา การสาธิตและให้ผู้ดูแลตอบคำถามและปฏิบัติตามได้